

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. P., s. r. o.**, P. X., D. S., IČO: X., proti žalovanému v 1. rade: **JUDr. I. M.**, V. K. X., Bratislava, **správca konkurznej podstaty úpadcu P. S. a. s.**, P., D. S., IČO: X., žalovanému v 2. rade: **S., s. r. o.**, P. X., D. S., IČO: X., zastúpenému Advokátskou kanceláriou **JUDr. I. G.**, s. r. o., H. 48, D. S., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5Cbi/11/2007, o dovolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Obo 40/2008-99 zo dňa 12. marca 2008, právoplatného dňa 31. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie odvolacieho súdu **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, uznesením č. k. 5Cbi/11/2007-89 zo dňa 31. 1. 2008 zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 OSP z dôvodu späťvzatia žaloby v celom rozsahu pred prvým pojednávaním. Zároveň rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku v sume 9.800,-- Sk za návrh na začatie konania žalobcovi podľa § 11 ods. 3 a ods. 4

zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení prostredníctvom Daňového úradu D. S.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 6 Obo/40/2008-99 zo dňa 12. 3. 2008, právoplatným dňa 31. 3. 2008, rozhodol o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania tak, že jeho odvolanie odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalovanému v 2. rade doručené dňa 7. 2. 2008 a posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 22. 2. 2008 (piatok). Keďže odvolateľ podal odvolanie na pošte, ako doporučenú zásielku, až dňa 23. 2. 2008, urobil tak po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi a žalovanému v 1. rade ich náhradu nepriznal s odôvodnením, že im v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný v 2. rade prostredníctvom splnomocnenej advokátky. Dovolacím petitom sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odvodil z ustanovenia § 237 písm. f) OSP a dovolací dôvod vzhladol v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a) OSP. Dôvodil tým, že žalovanému v 2. rade bolo rozhodnutie prvostupňového súdu doručené dňa 8. 2. 2008 (ako dôkaz predložil výpis z knihy došlej pošty), a nie 7. 2. 2008, ako nesprávne uviedol odvolací súd v dovolaní napadnutom uznesení. Poukázal na to, že koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu 23. 2. 2008, preto bol posledným dňom na podanie odvolania pondelok 25. 2. 2008. Keďže žalovaný v 2. rade podal odvolanie na pošte dňa 23. 2. 2008 (v sobotu), učinil tak v zákonnej lehote na podanie odvolania. O tejto skutočnosti pripojil dovolateľ ako dôkaz poštový podací hárok. Uzavrel, že odvolací súd, odmietnutím odvolania pre jeho oneskorené podanie, odňal žalovanému v 2. rade možnosť konať pred súdom, a vylúčil ho tým z realizácie jeho procesných práv, poskytnutých mu Občianskym súdnym poriadkom.

Žalobca, ani žalovaný v 1. rade, sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 OSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 ods. 1 a § 237 písm. f/ OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného v 2. rade je dôvodné. Preto, s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a) OSP a § 243b ods. 3 veta druhá OSP, je potrebné dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 238 OSP.

Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 OSP, ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd, ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom, z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá OSP). Existenciu vady konania uvedenú v ustanovení § 237 OSP dovolateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písmenom f).

Podľa § 237 písm. f) OSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 241 ods. 2 písm. a) OSP, dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v odvolacom konaní alebo v konaní pred súdom prvého stupňa. Pod postupom súdu treba rozumieť nielen postup predsedu senátu alebo senátu (samosudcu), ale aj súhrnnú faktickú činnosť iných zamestnancov súdu, ktorí vykonávajú určité úkony v rámci ich pracovnej náplne, ak táto činnosť mala za následok, že účastník nemohol uplatniť pred súdom procesné oprávnenia priznané mu zákonom. Odňatím možnosti konať pred súdom je nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva, napr. preto, že jeho odvolanie bolo odvolacím súdom nesprávne odmietnuté.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm. f) OSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov, aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.).

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP účinného v rozhodnom čase, t. j. v čase podania odvolania, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 OSP účinného v rozhodnom čase, do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 2 veta druhá OSP účinného v rozhodnom čase, ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 OSP účinného v rozhodnom čase, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa 49 ods. 1 veta prvá OSP účinného v rozhodnom čase, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Z preskúmania dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci je daná existencia vady konania spočívajúca v odňatí možnosti dovolateľa konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) OSP. Odvolací súd nesprávne dôvodí vo svojom rozhodnutí o odmietnutí odvolania žalovaného v 2. rade, že tomuto bolo odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa doručené dňa 7. 2. 2008. Z nesprávneho určenia okamihu doručenia uznesenia sa odvíja aj následné mylné zhodnotenie odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odvolania žalovaným v 2. rade. Odvolací súd vychádzal z toho, že ak bolo odvolanie podané na pošte dňa 23. 2. 2008 (sobota), bolo podané už po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, ktorej koniec nesprávne stanovil na deň 22. 2. 2008 (piatok).

Pri posudzovaní včasnosti odvolania, dovolací súd, v zmysle citovaných zákonných ustanovení, skúmal, či napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (č. 1. 89) bolo účastníkom doručené zákonným spôsobom, a či odvolateľ (žalovaný v 2. rade) podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote odovzdaním na poštovú prepravu alebo osobne do podateľne súdu.

V tejto veci z dokladu o doručení založeného v spise na č. 1. 89 vyplýva, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalovanému v 2. rade doručené prostredníctvom jeho právnej zástupkyne v súlade s citovaným ustanovením § 49 ods. 1 veta prvá OSP dňa 8. 2. 2008 (piatok), nie dňa 7. 2. 2008 (štvrtok), ako nesprávne uviedol odvolací súd v odôvodnení svojho dovolaním napadnutého uznesenia. Keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 57 ods. 1 OSP, sa do plynutia lehoty nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty bolo doručenie uznesenia súdu prvého stupňa žalovanému v 2. rade dňa 8. 2. 2008), bol prvým dňom plynutia lehoty na podanie odvolania deň 9. 2. 2008 (sobota). Zákonná lehota na podanie odvolania v rozsahu

15 dní, stanovená v citovanom § 204 ods. 1 veta prvá OSP, uplynula žalovanému v 2. rade dňa 23. 2. 2008, ktorý bol sobotou. Hore uvedený § 57 ods. 2 veta druhá OSP pojednáva o tom že, ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Aplikácia tohto ustanovenia OSP na daný prípad znamená, že nakoľko koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu (23. 2. 2008), bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. pondelok 25. 2. 2008. Keďže žalovaný v 2. rade podal odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odovzdaním na poštovú prepravu, v zmysle citovaného ustanovenia § 57 ods. 3 OSP, dňa 23. 2. 2008 (v sobotu), podal ho ešte pred uplynutím zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, tzn. podal ho včas. Z podacej pečiatky odvolacieho súdu obsiahnutej na prvopise odvolania žalovaného v 2. rade (č. l. 90) vyplýva, že v posledný deň lehoty na podanie odvolania, t. j. dňa 25. 2. 2008 (pondelok) sa odvolanie žalovaného v 2. rade už reálne nachádzalo v dispozícii odvolacieho súdu.

Zo zistenej skutočnosti rezultuje, že za porušenie práva žalovaného v 2. rade na spravodlivý súdny proces treba považovať dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorý svojím nesprávnym rozhodnutím odmietol odvolanie žalovaného v 2. rade z dôvodu jeho oneskoreného podania podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP, čím žalovanému v 2. rade, ako účastníkovi konania, odňal možnosť konať pred súdom, čo sa rovná odmietnutiu spravodlivosti. Toto uznesenie odvolacieho súdu možno klasifikovať ako rozhodnutie znemožňujúce účastníkovi konania realizáciu konkrétneho procesného práva priznaného mu Občianskym súdnym poriadkom, ktorý by inak žalovaný v 2. rade mohol pred súdom uplatniť za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, a z ktorého bol v dôsledku nesprávneho rozhodnutia odvolacieho súdu vylúčený.

V danom prípade preto dovolací súd vzhliadol existenciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. a) OSP vo vzťahu k vytknutej vade konania spočívajúcej v postupe odvolacieho súdu, ktorým bola žalovanému v 2. rade, ako účastníkovi konania, odňatá možnosť konať pred súdom v súlade s § 237 písm. f) OSP.

Z toho dôvodu dovolací súd rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a o vrátení mu veci na ďalšie konanie podľa § 243b ods. 3 veta druhá OSP. V ďalšom

konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods.

1 veta druhá OSP), bude povinnosťou odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania, a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.